

ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΙΤΣΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΟΥΡΙΔΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Ο Charles Dow, το 1884, δημιούργησε ένα χρηματιστηριακό δείκτη που να δείχνει τη γενικότερη κατεύθυνση της αγοράς. Πήρε 11 μετοχές οι οποίες, κατά τη γνώμη του, ήταν οι πιο αντιπροσωπευτικές για την πορεία της αμερικανικής οικονομίας, και υπολόγισε το μέσο όρο των τιμών τους. Υπολογίζοντας καθημερινά αυτόν το μέσο όρο, μπορούσε να βγάζει συμπεράσματα για την πορεία της αγοράς πολύ πιο αντικειμενικά από ό,τι αν παρακολουθούσε την κίνηση μιας μόνο μετοχής.

κυκλοφορεί...

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ α' τόμος

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

εκδόσεις
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΜΙΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Στις ακόλουθες προτάσεις από Α.1. έως και Α.5, να σημειώσετε την ένδειξη «Σωστό», αν η πρόταση είναι σωστή ή «Λάθος», αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

A.1. Όταν το οριακό προϊόν μειώνεται, αρχίζει συγχρόνως να μειώνεται και το συνολικό προϊόν.

A.2. Το σταθερό κόστος επιβαρύνει μια επιχείρηση, ακόμα και όταν η παραγωγή είναι μηδενική.

A.3. Οι περιπτώσεις αγαθών που παρουσιάζουν μηδενική ελαστικότητα ζήτησης, αποτελούν εξαιρέσεις του νόμου της ζήτησης.

A.4. Η φύση του οικονομικού προβλήματος βρίσκεται στην έλλειψη συντελεστών παραγωγής.

A.5. Η αύξηση των τιμών των παραγωγικών συντελεστών μετατοπίζει την καμπύλη προσφοράς προς τα δεξιά.

Στις ακόλουθες προτάσεις από Α.6. μέχρι και Α.8. να γράψετε τον αριθμό της πρότασης στο τετράδιό σας και δίπλα του το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.

A.6. Χαρακτηριστικό στοιχείο της παραγωγικής διαδικασίας είναι:

α) η συνειδητή προσπάθεια για κάποιο τελικό αποτέλεσμα.

β) η χρονική διάρκεια από τη στιγμή που θα χρησιμοποιηθούν οι παραγωγικοί συντελεστές μέχρι την παραγωγή ενός προϊόντος.

γ) η τεχνολογική σχέση ανάμεσα στις ποσότητες των παραγωγικών συντελεστών και την ποσότητα του παραγόμενου προϊόντος.

δ) όλα τα παραπάνω.

A.7. Ταυτόχρονη μείωση στη ζήτηση αλλά και στην προσφορά ενός αγαθού μπορεί να προκαλέσει:

α) μείωση της τιμής ισορροπίας και αύξηση της ποσότητας ισορροπίας.

β) αύξηση της τιμής ισορροπίας και αύξηση της ποσότητας ισορροπίας.

γ) αύξηση της ποσότητας ισορροπίας με σταθερή την τιμή ισορροπίας.

δ) μείωση της τιμής ισορροπίας και μείωση της ποσότητας ισορροπίας.

A.8. Στη γραμμική συνάρτηση $Q_s = \gamma + \delta P$, ο συντελεστής διεύθυνσης είναι θετικός αριθμός εξαιτίας του νόμου:

α) της φθίνουσας απόδοσης.

β) της ζήτησης.

γ) της προσφοράς.

δ) κανένα από τα παραπάνω.

ΑΣΚΗΣΗ: Μια επιχείρηση παραγωγής πλεκτών, κατά το οικονομικό έτος 2008-2009 παρουσίασε τα παρακάτω έξοδα.

Q	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
TC	700	730	750	790	850	930	1.030	1.150	1.290	1.450	1.630

B.1. Να υπολογίσετε τη συνάρτηση προσφοράς της συγκεκριμένης επιχείρησης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΣΑΡΛΣ ΧΕΝΡΙ ΝΤΑΟΥ (1851-1902)

Αμερικανός δημοσιογράφος του επιχειρηματικού ρεπορτάζ και αργότερα εκδότης της εφημερίδας The Wall Street Journal, που μαζί με τους συνεργάτες του Έντουαρντ Τζόουνς και Τσαρλς Βεργκοστρέσερ προκάλεσαν δομικές αλλαγές στη χρηματιστηριακή αγορά, που μέχρι σήμερα παίζουν καθοριστικό ρόλο στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Συγκεκριμένα, ο Ντάου στη δεκαετία του 1890-1900, σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης και ζώντας από τα μέσα ως δημοσιογράφος την κατάσταση στο Χρηματιστήριο της Wall Street της Νέας Υόρκης και ιδιαίτερα τη ζωτική ανάγκη των επενδυτών να έχουν σωστή και έγκαιρη πληροφόρηση γύρω από την άγρια κερδοσκοπική δραστηριότητα των κατεχόντων «βαριά χαρτιά», επινόησε την προβολή ενός δείκτη - μέσου όρου της τιμής των κυριότερων βιομηχανικών μετοχών. Την «εφεύρεση» αυτή μοιράστηκε με τον συνεργάτη του Έντουαρντ Τζόουνς, που ήταν και απόφοιτος του Brown University, την επεξεργάστηκαν, τη δημοσίευσαν το 1896 στην εφημερίδα The Wall Street Journal και την έκαναν αμέσως δημοφιλή. Ο βιομηχανικός αυτός δείκτης («Dow Jones Industrial AVERAGE»), όπως καταγράφηκε ιστορικά, ήταν τότε και παραμένει ακόμα ένα σημαντικό εργαλείο για τις συναλλαγματικές δραστηριότητες. Η ιδέα ήταν η κατάληξη της θεωρίας που είχε αναπτύξει ο Ντάου από την πολύχρονη ενασχόλησή του με τις ειδήσεις και τις πληροφορίες γύρω από τις κινήσεις, επενδύσεις και συναλλαγές επιχειρήσεων στο Πρόβιντενς και αργότερα στα ορυχεία του Κολορόντο, καθώς επίσης και από τις εμπειρίες του μέσα στον ίδιο τον ναό των χρηματαγορών, τη Wall Street.

B.2. Αν σε όλο τον κλάδο παραγωγής υπάρχουν μόνο 100 ομοειδείς επιχειρήσεις που παράγουν πλεκτά, να υπολογίσετε την αγοραία συνάρτηση προσφοράς.

B.3. Έστω K (P=40, Q =200) ένα σημείο της αγοραίας καμπύλης ζήτησης των πλεκτών, με ελαστικότητα ζήτησης - 0,5. Να υπολογίσετε αλγεβρικά την τιμή και ποσότητα ισορροπίας, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι οι συναρτήσεις ζήτησης και προσφοράς είναι γραμμικές εξισώσεις.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1. Λάθος **A.2.** Σωστό **A.3.** Σωστό **A.4.** Σωστό **A.5.** Λάθος **A.6.** (δ) **A.7.** (δ) **A.8.** (γ)

B.1. Γνωρίζουμε, ότι στη βραχυχρόνια περίοδο, το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του οριακού κόστους (MC) που βρίσκεται πάνω από την καμπύλη του μέσου μεταβλητού κόστους (AVC) αποτελεί και την καμπύλη προσφοράς. Μια επιχείρηση επιβαρύνεται με τα σταθερά της έξοδα, ακόμα και όταν δεν παράγει δηλ για Q=0 TC=FC=700.

Ο τελικός πίνακας συμπληρωμένος είναι:

Q	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
TC	700	730	750	790	850	930	1.030	1.150	1.290	1.450	1.630
FC	700	700	700	700	700	700	700	700	700	700	700
VC	0	30	50	90	150	230	330	450	590	750	930
AVC	-	30	25	30	37.5	46	55	64.2	73.7	83.3	93
MC	-	30	20	40	60	80	100	120	140	160	180

Επομένως ο πίνακας προσφοράς που προκύπτει είναι:

P=MC	40	60	80	100	120	140	160	180
Qs	3	4	5	6	7	8	9	10

Η γραμμική συνάρτηση προσφοράς έχει τη γενική μορφή $Q_s = \gamma + \delta P(1)$

Για P= 40 η (1) $\Leftrightarrow 3 = \gamma + 40 \delta$

Για P=60 η (1) $\Leftrightarrow 4 = \gamma + 60 \delta$

$1 = 20\delta \Leftrightarrow \delta = 1/20$

$3 = \gamma + 40(1/20) \Leftrightarrow \gamma = 1$ Δηλαδή: $Q_s = 1 + P/20$

B.2. Η αγοραία καμπύλη προσφοράς ενός προϊόντος, είναι το άθροισμα των ατομικών καμπυλών προσφοράς και δείχνει σε κάθε τιμή τη συνολικά προσφερόμενη ποσότητα.

Επομένως: $Q_{S(\Sigma uv)} = 100Q_s \Leftrightarrow Q_{S(\Sigma uv)} = 100(1 + P/20) \Leftrightarrow Q_{S(\Sigma uv)} = 100 + 5P$

B.3. Γνωρίζουμε ότι ο λόγος $\Delta Q/\Delta P$ είναι ο συντελεστής διεύθυνσης της συνάρτησης ζήτησης δηλαδή το β της συνάρτησης $Q_D = \alpha + \beta P$.

$E_D = (\Delta Q_D / \Delta P) \cdot (P/Q) \Leftrightarrow -0,5 = \beta (40/200) \Leftrightarrow -0,5 = \beta (1/5) \Leftrightarrow \beta = -2,5$

Για P=40 $\Leftrightarrow 200 = \alpha + (-2,5) \cdot 40 \Leftrightarrow \alpha = 300$

Συμπερασματικά : $Q_D = 300 - 2,5P$

Για την τιμή ισορροπίας P ισχύει $Q_D = Q_S \Leftrightarrow 300 - 2,5P = 100 + 5P \Leftrightarrow 200 = 7,5P \Leftrightarrow P = 26,66$

Για την ποσότητα ισορροπίας Q ισχύει: $Q = Q_S \Leftrightarrow Q = 100 + 5 \cdot 26,66 \Leftrightarrow Q = 233,3$

κυκλοφορεί...

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ β' τόμος

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

